

12

Thánh Cêcilia, Đồng Trinh Tử Đạo

Ngày 22-11

Cuộc tử nạn của thánh CÊCILIA rất được nhiều người biết đến, quý chuộng thán phục và ưa lập lại.

Nhưng những thế kỷ đầu không thấy nói gì tới vị thánh này cả. Thánh Ambrôsiô. Hierônimô rất kính các trinh nữ tử đạo, nhưng không nhắc đến tên Ngài. Ba trăm năm sau cuộc tử đạo giả định này, câu chuyện của thánh nữ xem ra là một trong những áng văn đẹp nhất làm say mê tín hữu và phổ biến rộng rãi lạ thường. Câu chuyện tưởng tượng về thánh nữ Cêcilia được chen vào giữa hai vị tử đạo có thật là Valêriô và Tiburtiô. Truyền đó như sau:

Cêcilia thuộc gia đình quý phái sống tại Roma dưới thời vua Alexander Sêvêrô. Cuộc bách hại thật dữ dằn. Một mình trong gia đình là Kitô hữu, Ngài luôn mang theo cuốn Phúc âm và sống đời cầu nguyện bác ái. Mỗi khi tới hang toại đạo là nơi Đức giáo hoàng Urbanô bí mật cử hành thánh lễ, đoàn người ăn xin đợi chờ Ngài trên đường đi Roma chìa tay xin Ngài phân phát

của bối thí. Dưới lớp áo thêu vàng, Cêcilia mặc áo nhãm mà vẫn tỏ ra bình thản dịu dàng.

Trong khi tuổi trẻ ngoại giáo mê say nhạc tràn tục, lòng Cêcilia hướng về Chúa và ca tụng một mình Ngài thôi. Đáp lại lòng đạo đức của Ngài, Thiên Chúa cho Ngài được đặc ân được thấy thiên thần hộ thủ hiện diện bên mình.

Cha mẹ Cêcilia gả Ngài cho một nhà quý phái tên là Valériô yêu Cêcilia nồng nhiệt, ông không biết Ngài theo Kitô giáo, nhưng ông có một tâm hồn ngay thẳng.

Ngày cưới, Cêcilia mặc chiếc áo nhãm dưới lớp áo ngoài sang trọng và khẩn cầu Chúa giữ cho mình được trinh nguyên. Giữa những tiếng ca vui nhộn, Cêcilia vẫn theo thói quen cùng với các thiên thần ca hát những khúc thánh thi. Bởi đó mà các người Kitô hữu hay nhận Ngài là bồn mạng của các nhạc sĩ. Chúa Giêsu khắng nghe lời ca trong trắng tự lòng vị hôn thê trẻ dâng lên Ngài. Khi chiều về, Cêcilia nói với Valériô:

- Thưa Chúa công, em có điều này muốn nói với anh, không bàn tay trần tục nào được động tới em, vì em có một thiên thần bảo vệ. Nếu anh tôn trọng em, Ngài cũng yêu mến anh và ban ân phúc cho anh.

Ngạc nhiên và rất cảm kích, Valériô đã ao ước nhìn thấy thiên thần. Cêcilia mới nói rằng: ông phải chịu phép rửa tội đã, rồi nàng giải thích mầu nhiệm cứu rỗi các linh hồn do đức Kitô cho ông nghe. Ngài đề nghị: - Anh hãy tới đường Appianô. Anh sẽ gặp những người nghèo khổ và lấy danh nghĩa em để xin họ dẫn anh tới gặp cụ già Urbanô đang ẩn náu trong hang toại đạo. Vị giám mục này sẽ dạy dỗ anh hay hơn em, Ngài sẽ chúc bình

an cho anh, sẽ mặc cho anh bộ áo trắng tinh. Rồi trở lại đây anh sẽ thấy thiên thần của em.

Valêriô theo lời vị hôn thê của mình, đến đường Appianô và được dẫn tới vị giám mục. Ngài dạy đạo và rửa tội cho ông. Trở về với Cécilia. Ông gặp nàng đang cầu nguyện, có thiên thần bên cạnh, khuôn mặt thiên thần rực sáng, tay cầm hai triều thiên kết bằng hoa huệ và hoa hồng. Ngài đặt một chiếc trên đầu Cécilia và một chiếc trên đầu Valêriô và nói:

- Hãy giữ lòng trong trắng để xứng đáng bảo vệ những triều thiên này, chúng từ vườn của Thiên Chúa, không bao giờ tàn tạ, chẳng hề lạt hương.

Thiên thần còn nói thêm:

- Hỡi Valêriô, bởi vì anh đã biết nghe lời hiền thê của anh, vậy anh xin điều gì anh muốn.

Valêriô có người em ông yêu thương lắm tên là Tiburtiô, ông xin:

- Con muốn em con cũng biết đạo thật như con.

Thiên thần trả lời:

- Điều anh xin rất đẹp lòng Chúa. Vậy hãy biết rằng: Tiburtiô và anh sẽ lên trời với ngành vạn tuế tử đạo.

Ngay lúc ấy Tiburtiô xuất hiện. Ông thấy mùi hoa huệ và hoa hồng và muốn biết từ đâu mà có hương thơm như vậy giữa mùa này, thứ hương thơm như làm con người ông trẻ lại. Cécilia đã nói cho Cécilia ông hiểu sự hư không của các ngẫu thần, đã tỏ cho ông thấy sự rực rỡ của đức tin vào Chúa Giêsu Kitô. Tiburtiô muốn được sự chỉ dạy, và đến lượt ông, cũng đã lãnh nhận bí tích rửa tội do đức giáo hoàng Urbanô.

Cêcilia, Valêriô và Tiburtiô cùng nhau sống đời thánh thiện. Họ phân phát của bố thí cho các Kitô hữu bị bắt bớ, bí mật cầu nguyện với những người bị kết án và khuyến khích họ can đảm chịu cực hình. Đêm về hai anh em lo chôn cất xác các vị tử đạo.

Chẳng bao lâu họ bị phát giác. Tổng trấn Almachiô ngạc nhiên hỏi:

- Các người quan tâm tới các tử tội bị ta kết án hay sao?

Cêcilia trả lời:

- Thật đẹp lòng Chúa biết bao, nếu chúng tôi xứng đáng được làm nô lệ cho những người mà Ngài kết án là tử tội.

Quan tổng trấn nhún vai cho rằng: người đàn bà này mất trí. Ông tách riêng Valêriô và Tiburtiô và cũng hỏi như vậy. Nhưng các Ngài đã khinh thường danh vọng với sang giàu mà Almachiô rất coi trọng. Ông liền kết án trảm quyết các Ngài. Tác giả kể lại cuộc tử nạn các Ngài đã nói:

- Người ta thấy các Ngài chạy xô tới cái chết như tới dự một đại lễ.

Cêcilia thu lượm và chôn cất xác các Ngài. Nàng vẫn tiếp tục bao bọc cho các Kitô hữu bị bách hại. Almachiô liền tống giam các Ngài. Bị vấn danh Ngài nói:

- Tôi tên là Cêcilia, nhưng Kitô hữu là tên đẹp hơn nhiều của tôi.

Quan tổng trấn bắt nộp tài sản của Valêriô và Tiburtiô. Cêcilia trả lời để tất cả đã được phân phát cho người nghèo rồi. Tức giận Almachiô truyền cho Cêcilia phải dâng hương tế thần ngay nếu không sẽ phải chết. Cêcilia cười trả lời:

- Chư thần của ông chỉ là đá, đồng chì, và Ngài tuyêt xưng

đức tin vào Chúa Kitô mà thôi. Các binh sĩ xúc động nghị rằng Ngài sắp phải chết nên nài nỉ:

- Cô sang trọng và trẻ đẹp, hai mươi tuổi đâu hay dâng hương tế thần đi, đừng để chết uổng.

Nhưng Cêcilia trả lời họ rằng:

- Các ông không biết rằng chết vào tuổi tôi, không phải là đánh mất tuổi trẻ, nhưng là đổi chác vì Thiên Chúa sẽ trả lại gấp trăm cái người ta dâng cho Ngài sao? Nếu người ta đưa quý kim để đổi lấy vật tầm thường, các ông có ngập ngừng không?

Nghe Ngài các binh sĩ hoán cải. Almachiô mất bình tĩnh truyền giam Ngài vào phòng tắm. Căn phòng đầy hơi nóng. Cêcilia không hề thấy khó chịu. Almachiô truyền chém đầu Ngài lý hình ba lần dùng gươm mà chỉ gây nên được một vết thương ghê rợn. Thánh nữ đã cầu xin để được gặp Đức Giáo hoàng Urbanô đến lo linh hồn mình. Ngài còn sống được 3 ngày, được gặp Đức Urbanô, rồi lãnh triều thiên thiên thần đã hứa.

Các Kitô hữu chôn táng Ngài và tôn trọng thái độ lúc Ngài tắt hơi, đâu không cúi gục như bông hao không tàn.

Hơn một nghìn năm sau, người ta thấy trong hang toại đạo một thi thể được coi như là của Cêcilia, huyền thoại kể lại và nghệ sĩ trẻ Maderna tạc tượng đã nghĩ đây là tuyệt phẩm của ơn thánh.

Vào thế kỷ thứ V, một nhà quý phái trùng tên đã dâng nhiều dinh thự làm nhà thờ đặt tên là Cêcilia danh hiệu bà đã được mang.